

Věříš opravdu, že Kristus vstal z mrtvých?

Před tuto otázku nás postavil otec Pavel ve svém velikonočním božihodovém kázání. Nevím, jestli se této otázky nakonec sám trochu nelekl, protože úkol, který nám po něm uložil, směřoval jinam. Měli jsme přemýšlet o tom, zda se nám z kázání, která jsme vyslechli ve svém dětství, vrylo něco do hlavy tak, že si to dodnes pamatujeme.

S uloženým domácím úkolem jsem byl hotov velmi brzy. I když už jsem ve věku, kdy se mi spíš vybavují věci, které se staly kdysi, a bez problémů zapomínám to, co bylo minulý týden, co mám koupit při cestě do města nebo kam jsem si před chvílí položil brejle, na žádnou konkrétní událost nebo moudrost související s léty zasutým kázáním (ani v kostele, ani od rodičů) jsem si, bohužel, nevzpomněl.

S otázkou na víru ve zmrtnýchvstání už to tak jednoduché nebylo. První odpověď, která mne po ní napadla, byla: „No tak! Ve zmrtnýchvstání tady přece věří všichni. Snad jen představy o něm se mohou trochu lišit.“

Zpochybňující otázka ovšem vzápětí vyvolala otázky další: „Je ti ale úplně jasné, na čem tvoje víra spočívá? Jak bys ji někomu jinému vysvětlil a zdůvodnil? Mohlo by ho takové vysvětlení přesvědčit? Jde přece o událost, o které sv. Pavel tvrdí, že bez ní by neměla naše víra cenu a byli bychom nejubožejšími ze všech lidí?“ (1 Kor 14, 17–19)

Pokud jste během dní, které už od velikonoce uplynuly, nad podobnými otázkami také báдали, určitě mi potvrdíte, že

odpovědi na ně nejsou vůbec snadné ani jednoduché. Přesto – nebo možná právě proto – jsem se odhodlal k pokusu připomenout některé myšlenky a skutečnosti, které se víry ve zmrtnýchvstání týkají nebo s ním souvisejí.

Východiskem pro úvahy na toto téma může být např. text, který jsem našel u Karla Rahnera v jeho „Úvodu do křesťanské víry“ na str. 378 (je uveden ve zkráceném znění):

„Křesťanská nauková tradice učí, že my všichni jsme co do víry v Ježíšovo zmrtnýchvstání trvale závislí na svědectví předem určených svědků, kteří zmrtnýchvstalého Pána „viděli“, a že jen na základě tohoto apoštolského svědectví můžeme v takové zmrtnýchvstání věřit. Pokud by se ovšem svědectví apoštolů posuzovalo jenom podle světských kritérií kladených na svědeckou výpověď, nemohlo by ani přes nepopíratelnou poctivost a nezištnost svědků před jejich nároky obstát. To, že jim můžeme věřit a bez výhrad je přijímat, je dáno tím, že ani my sami nestojíme mimo zkušenost apoštolských svědků. Jejich zvěsti o Kristově zmrtnýchvstání nasloucháme pod vlivem svědectví naší vnitřní zkušenosti Ducha. Konkrétně jde o to, že tuto zvěst přijímáme ve víře a naději na své vlastní zmrtnýchvstání.“

V tomto kruhu se obojí (tedy odvaha věřit ve vlastní vzkříšení a v Kristovo zmrtnýchvstání) vzájemně podporuje a dosvědčuje.“

pokračování na straně 7

Jak Janek cuzí řečů mluvil

Janek Škorňů žil na chalupě sám. Ženu pochoval, děcka sa mu rozešly po světě. Nakonec sa mu vdala aj Hanička, sirotek.

Každú nedělu si čítal v Písmu. Přes zimu seděl v chalupě, sněha bylo až po komín. Ale jak slunko přitopilo, sedával ponajvč v trávě na pasinku pod starú lípú.

Čítal a rozmýšlal: „A když přišel den padesátý... aj... všec-ky naplnil Duch Svatý a oni začali mluvit cizími jazyky.“ Janek nebýl hlúpý. Ale – že by enem tak zničeho nic mohli apoštolé umět všec-ky ty cuzí řeči? A jak tak rozvažoval, pod voňavú lípú na pasinku usnul.

Najednúc sa vedľa něho zjaví sám Pán Bůh a praví mu: „Janku, Janku! Že v Písmu čítáš, a že si tak pěkně rozprávjal cuzí řečú s Haninčinú maminkú, tož ti odpúšťám všec-ky hříchy.“

Janek sa podivil, aj polekál: „Pane Bože vševědúcí, dyť ty dobře víš, že ináč jak po valašsky neumím hubu otevřít!“

Ale Pán Bůh mu připomenúl, jak to bylo, dyž našel tu neznamú, sněhem zafúkanú a napolo zmrzlú ženu s děckem v náručí. „Co ti tenkrát ta cuzí žena říkala, Janku?“

„Pravila: ‚Prosím ťa, dobrý člověče...‘“

„Jak to víš, dyž to byla cuzinka?“

„Hladila mňa po ruce a tak milosrdně na mňa hleděla!“

„A cos jí na to odpovėděl?“

„Tož honem pote do tepla, ať mi tu obě nezmrznete! Ale byla strašně slabá a než vydechla, velice mňa prosila, aby sem sa teho děcka ujál.“

„A jak si jí rozuměl, dyž nemluvila po vašem?“

„Nerrozuměl sem, co povídá, ale to sem viděl, jak sa o teho drobečka bójí. Tož sem jí dívča vzál z rúk do náručí a ukázal si na srdce, aby jako poznala, že si Haničku vezmu k sobě a budu ju opatrovať.“

„Tož vidíš, Janku, jak si dobře mluvil cuzí řečú, že ti aj ta cuzinka dobře rozuměla a ty jí.“

„No ba, ani mňa to tenkrát nenapadlo, Pane Bože.“

„To není nic divného, Janku. Protože řeč srdca je řeč lásky a téj porozumí každý člověk na světě, ať mluví jakú chce řečú.“

Nato sa Janek probudil. Co živ býl, ešče nikdá mu nebylo tak dobře.

Malé ohlédnutí

část VI – dokončení

Jméno	Funkce	Období	Poznámky
pí. Zdena Krupičková pí. Marie Štěpančíková	moderátorky hnutí Modlitby matek	od r. 1999	zatím vzniklo 11 modlitebních skupin (uvedeny jsou moderátorky): pí. Jaroslava Bětuňáková (Poličná); pí. Ludmila Černochová (Krhová); pí. Zdena Janků (Křížná); pí. Marie Konvičná (Hrachovec); pí. Zdena Krupičková (Štěpánov); pí. Stanislava Machalová (Smetanova); pí. Marta Staňová (Vyhlička); pí. Marie Štěpančíková (Vsetínská); pí. Eliška Vahalová (Na Oboře); pí. Jana Wesselá (Masarykova); pí. Marie Zavičáková (Podlesí); prozatím se k modlitbám schází asi 70 maminek, další členky jsou vítány
pí. Marie Janíčková	kostelnice v Brankách	od r. 1999	spolu s dalšími ženami se stará také o květinovou výzdobu
s. Jiřina Vodová	varhanice v Lešné	od r. 1999	hraje i ve VM a v Jasenici, na varhany hraje i zpívají i její sestry Ludmila a Pavla, stejně jako i pí. Marie Oškerová
P. Josef Zelinka	kaplan VM	1999-2000	poté duchovním správcem v Hulíně; od r. 2005 v Otrkovcích
p. Petr Vrána	koordinátor místní pobočky ČKA	od r. 2000	Česká křesťanská akademie (jedná se o občanské sdružení) má svůj výbor, který tvoří: pí. Naděžda Gilarová, p. Petr Vrána, p. Václav Dřímál, p. Jan Krupa a p. Radek Čech
p. Pavel Staněk	civilní služba Salvátor	2000-2001	před ním na Salvátoru jako civilník pracoval p. Michal Perutka, po něm zase p. Jan Dokoupil
pí. Dagmar Dvořáková	vedoucí Charitního domu	2000-2001	poté odchází do kláštera cisterciáček v Dánsku (spolu s Lenkou Kublovou), dne 31. května 2006 složila v Dánsku věčné sliby a přijala jméno sestra Gracie
pí. Marie Masaříková	účetní VM	2000-2005	nadále vypomáhá ve farnosti
p. Hynek Tomašík	kostelník VM	od r. 2000	již šest let vede společnou modlitbu růžence přede mší sv. (stejně jako pí. Zdislava Klčová, p. Václav Novosad, p. Václav Chládek aj.); stará se o květinovou výzdobu kostela (o květinovou výzdobu hlavního oltáře pečuje Zuzka Adamcová); od r. 2002 pomáhají jako kostelníci při pohřbech p. Ladislav Mužík a p. Antonín Stodůlka
pí. Naděžda Gilarová	vedoucí Charitního domu	od r. 2001	Charitní dům sv. Máří Magdalény přejmenován na Azylový dům pro matky s dětmi; od r. 2004 zde funguje Centrum krizové pomoci (problematika domácího násilí)
pí. Zdislava Odstřilová	ředitelka Farní charity (nyní Charita Val. Meziříčí)	od r. 2001	počátkem r. 2002 otevřena druhá Chráněná dílna Nazaret (kompletační); r. 2002 přejmenován Stacionář bl. Zeferina na Komunitní centrum Zeferino (významnou práci zde koná mimo jiné pí. Irena Ševčíková); r. 2003 vzniká Centrum osobní asistence (pomoc zdravotně postiženým lidem); r. 2004 zřízena pobočka Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby (CHOPS) v Kelči; od března 2004 otevřeno Denní centrum (pomoc lidem bez přístřeší); od r. 2005 charitní šatník přestěhován do nových prostor (za mlékárnami); r. 2005 ukončen projekt Chráněné dílny – šicí dílna (kompletační dílna už v r. 2004); od února 2006 v rámci Denního centra otevřena nocležna pro lidi bez přístřeší (do konce dubna); v charitní radě v současnosti působí: pí. Petra Palátová, pí. Jana Wesselá, p. Evžen Hlavica, p. Pavel Konrády, p. Karel Kutálek, p. Michal Perutka, p. Miloš Skýpala.
P. Vojtěch Daněk	děkan – Zašová	od r. 2001	vede formační setkávání katechetů v děkanátu (1x měsíčně)
p. Václav Fojtík	bohoslovec – rodák VM	od r. 2001	v současnosti ve II. ročníku Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci
P. Pavel Vágner	kaplan VM	2000-2002	již r. 1997 zde vykonával bohosloveckou praxi; učil náboženství na Salvátoru, v Podlesí a Brankách; od r. 2002 duchovním správcem v Červené Vodě (děkanát Zábřeh) – r. 2006 je zde jmenován farářem
P. Maxmilián Dřímál SDB	kněz – rodák z VM	vysvěc. 2002	od jáhenského svěcení (2001) působí v Ostravě – Salesiánská oratoř svatého Josefa
p. Petr Zavičák	civilní služba	2002-2004	poslední „civilník“, vykonával službu varhaníka a vedoucího schůly, kvůli schůle dojížděl také do Lešné
pí. Marta Žočková	kostelnice v Lešné	2004	o kostelní prádlo pečuje pí. Marie Pechová
p. Lubomír Čaputa	pomocný kostelník – Lešná	od r. 2004	spolu s manželkou Radkou, manželky Skýpalovými (z Perné), pí. Ivanou Topičovou aj. slouží i jako lektor
P. Stanislav Matyáš	kaplan VM	2002-2003	od r. 2003 duchovním správcem ve Velkém Ořechově (děkanát Zlín)
pí. Anna Kocourková	kuchařka VM	od r. 2001	od r. 2005 se střídá po měsíci s pí. Annou Pospíšilovou
p. Jaroslav Kořístka	KAMarád PRoglasu	od r. 2000	zajišťuje distribuci materiálů Proglasu ve farnosti VM
P. Josef Rosenberg	kaplan VM	2003-2004	nyní kaplanem v Litvli (se sídlem v Renotech, děkanát Šternberk)
P. Ruslan Kuzmenko	kaplan VM	2003-2005	původem z Ruska, učil náboženství v Choryni a na Salvátoru; od r. 2005 duchovním správcem farností Žeravice a Sýrovín (děkanát Kyjov)
Markéta Šupová	vedoucí schůly	2004-2005	dříve se zde angžovali: Petr Zavičák, před ním Karel a Věra Zavičáková, ještě dříve Jindřich a Eva Vránovi a mnoho dalších
P. František Urban	kaplan VM	2004-2006	náboženství v Brankách a na Salvátoru, měsíční setkávání se zájemci z České křesťanské akademie
pí. Anna Hruškovská	děkanátní účetní VM	od r. 2005	do VM dojíždí ze Zašové, vede i účetnictví farnosti VM
P. Petr Marián Masařík Ocarm.	kněz – rodák z VM	vysvěc. 2005	kaplanem v Praze – Liboci
p. Hynek Mikušek	ředitel ZŠ Salvátor	od r. 2005	před ním byl ve vedení školy p. Jiří Pánek z Bystřice pod Hostýnem; členy školské rady v současnosti jsou: P. Pavel Stefan, pí. Ludmila Cahová, s. Karolína Kramolišová, pí. Michaela Palyzová, pí. Marie Perutková, pí. Beáta Vodáková, p. Ladislav Denk, p. Ladislav Haiker, p. František Maliňák, p. Jaroslav Pavela, p. Karel Pekárek, p. Miloš Skýpala, p. Radomír Štefka.
pí. Drahomíra Holubová	katechetka z Kelče	od r. 2005	učí i v Policích, v Krhové a na speciální škole pro neslyšící (i střední školy)
pí. Jana Uličná	vedoucí Denního centra a Nocležny ve VM	současnost	Denní centrum funguje od 1. 3. 2004, Nocležna od 1. 2. 2006 (především pro zimní období), obojí sídlí spolu s charitním šatníkem v areálu Depa ČD (za mlékárnou VM)
br. Robert Svatoň SJ	rodák z VM	současnost	r. 2005 přijat do jezuitského řádu, v současnosti se připravuje na Velehradě na přijetí kněžského svěcení
pondělní skupina žen	úklid farního kostela	současnost	pí. Marie Janíková, pí. Jaroslava Indrová, pí. Vlasta Onderková, pí. Terezie Ondruchová, pí. Ludmila Divinová, pí. Irena Hlavicová, pí. Anna Pitrunová, pí. Marie Golářová, pí. Božena Denková aj.

Jméno	Funkce	Období	Poznámky
páteční skupina žen	úklid farního kostela	současnost	pí. Ludmila Vemolová, pí. Marie Rydlová, pí. Marie Kuběňová, pí. Marie Vránová, pí. Božena Brlicová, pí. Ludmila Mařicová aj.
p. Jiří Mohelník	redaktor farního časopisu ŽF	současnost	dále spolupracují: p. Hynek Vančura, p. Michal Perutka, p. Jiří Dřimal; v minulosti také p. Petr Fabián, p. Jan Krupička, Zdeněk Gibiec a Petr Vajgl; hlavní odpovědnost náleží duchovnímu správci (v minulosti P. Jan Valenta, od poloviny roku 1994 P. Pavel Stefan)
???	???	současnost	???

Šestidílná série s názvem Malé ohlédnutí právě skončila. Ale život nekončí. Na závěr bych rád poděkoval všem, kdo přispěli k vytvoření tohoto přehledu svou radou a pomocí. Spoustu postřehů doplnil duchovní správce naší farnosti, otec Pavel, stálý jáhen br. Ludvík Dřimal a bdělý pozorovatel dění v našem městě p. Pavel Kotas. Přesto nebylo v mých silách začlenit do Malého ohlédnutí opravdu všechny, kdo obohacují život našich farností. Ani to není dost dobře možné, vždyť život se úplné systematizaci vymyká.

Chtěl bych ještě jednou vyzdvihnout obětavou práci všech žen, které uklízejí naše kostely a další prostory a starají se o jejich výzdobu a praní prádla. Slova díků a vděčnosti patří členům pastoračních a ekonomických rad farností, pracovníkům v charitní oblasti i na poli církevního školství, jakož i těm, kdo učí náboženství, ve školách i na faře. Poděkovat se patří našim varhaníkům, zpěvačkám i zpěvákům (ať už zpívají ve sboru, ve schóle či sólově při

pohřbech), akolytům, lektorům ministrantům i ministrantkám (v Jasenici) a vůbec vám všem, kteří přispíváte k tomu, že můžeme žít v pěkném prostředí.

Zároveň bych se chtěl omluvit, pokud se v předložených údajích vyskytly nějaké nesrovnalosti, ať už se jedná o jména nebo období. Rovněž kolonku s označením „funkce“ je třeba brát pouze jako orientační. Souhlasím s tím, že farníci nedělají svou službu proto, aby se octli „na seznamu“. Na druhou stranu je však dobré vědět o těch, kteří nezištně slouží, a vážit si jich. Samozřejmě my všichni, kteří zde žijeme, chceme přispívat k růstu Božího království, ať už pomocí duchovní nebo materiální. Obojí je nezbytná. Poslední řádek v té dnešní tabulce je uveden zcela záměrně – můžeme si do něj dosadit každý své jméno a ptát se, jak nebo čím já přispívám ke společnému životu svého okolí. Ať Pán odmění každou dobře míněnou snahu.

P. František Urban, kaplan

Katecheze jako služba Božímu slovu

Tímto článkem se vracíme k úvahám o katechezi po 2. vatikánském koncilu jako o zvláštní aktivitě Církve, a sice v rámci tzv. služby slova.

Víme, že na koncilu došlo mj. k významné změně postoje církve vůči Božímu slovu: není jeho majitelkou, nýbrž mu slouží; má podstatnou aktivní roli v jeho šíření, zprostředkování a aktualizaci. Církve je totiž zvláštním místem Božího slova vteleného do dějin. Boží slovo v ní žije a působí v její službě. Je to velké tajemství. Bůh světil Církvi přes všechnu její slabost a lidské nedostatky závažnou službu: být zprostředkovatelkou jeho vlastního slova; tedy nejen slova lidského, ale být svátostí Boha, který mluví a jedná.

Katecheze chápána jako služba Božímu slovu vychází především z koncilem obnovené vize způsobu Božího Zjevení.

Nejdříve si připomeňme, čím je charakteristická ona tradiční vize nebo chápání způsobu Božího zjevení nám lidem. V předkoncilních katechismech nescházela na prvních stránkách známá věta: „Věřím pevně a neochvějně všechno to, co Bůh ve své nekonečné moudrosti lidem zjevil a Církve nám k věření předkládá.“ Z takové formulace může vzniknout představa Zjevení jako jakési formy vyučování. Bůh nám zjevil některé pravdy, které bychom sami nikdy nemohli poznat. A my k nim dáváme svůj souhlas, věříme a vyznáváme je, avšak ne proto, že by nám byly zřejmé a našemu rozumu pochopitelné, ale pro autoritu Boha, který je absolutně neomylný, čili nemůže nikdy zmýlit ani sebe, ani nás. V pozadí této formulace lze cítit skoro něco, co připo-

míná školní prostředí: učitel, který stojí na stupínku u tabule a vyučuje, a pak žáci v lavicích, kteří poslouchají.

Čteme-li ovšem sněmovní konstituci o Božím Zjevení, přicházíme hned v první kapitole k větě, která může probudit scénu poněkud odlišnou: „A tímto zjevením promlouvá Bůh ze své přehojné lásky k lidem jako k přátelům a s nimi se stýká, aby je pozval k svému společenství a do něho je přijal.“ Čili Bůh promlouvá k nám lidem jako k přátelům! A Bůh sděluje především sebe samého! Dříve, než nám sděluje „něco“ (= nějaké nové poznatky, nějaké pravdy), sděluje nám sebe samého: Nauka Církve říká výslovně, že se s námi stýká a zve nás do svého společenství, kde nás chce přijmout. Teď už možná jsme schopni tušit, že i prostředí se mění: nejedná se už o prostředí školní, o katedru ve škole či kazatelnu v kostele a pod ní lavice, ale o nějaké místo, kde se scházejí přátelé, třeba v bytě jednoho z nich, kde se všichni cítí dobře; kolem stolu, kde se nejedná o poučování, ale o společné prožívání, o bytí-spolu, o vzájemné sdělování zážitků z osobního života, o zážitky společné, společné plánování, společné budování životního projektu.

Podobně v katechezi: Jde o víc než o vyučování, o předávání vědomostí, poznatků, pravd. V katechezi jde též o vzájemnou pomoc na cestě víry, o osobní angažovanost v bliženské lásce, o přátelství, o snahu vytvářet společenství.

pokračování příště
P. doc. Dr. Ludvík Dřimal

Charita informuje

Zábavné odpoledne pro tři krále

V sobotu 20. května se v Kulturním domě v Hrachovci sešlo 160 tříkrálových koledníků a jejich průvodců na zábavném odpoledni pro tři krále, které pro ně jako poděkování za pomoc při letošní Tříkrálové sbírce připravily koordinátorky a zaměstnanci Charity Valašské Meziříčí. Malí koledníci si zahráli řadu zajímavých her, zapojili se do soutěží a ti, na které se usmálo štěstí, vyhráli některou ze zajímavých cen. Bylo pro ně také připraveno překvapení, vystoupení mladých žonglérů, které účastníci odměnili mohutným potleskem. Po tak náročném programu se mohli koledníci občerstvit velmi chutnými párky s čerstvým chlebem a u dětí velmi oblíbenou Kofolou (té se vypilo 70 litrů). Ti, kteří dávají raději přednost něčemu sladkému, nepřišli zkrátka; pro ně byly připraveny koláčky, jablkové záviny a křupavé tatranky. Celé zábavné odpoledne by neproběhlo bez podpory a příspěví firem Masna Mička Trojanovice, Pékárna Lešňanka, prodejny Textil pana Stanislava Matysky a pana Záborského. Za jejich podporu jim patří náš dík. Naše poděkování rovněž patří firmě Efios a Sportbaru pana Vladimíra Vaigla za jejich pomoc při organizaci akce.

Sylvie Táborská

Perníkové domečky pro Azylový dům

Studenti SOU potravinářského ve Val. Meziříčí pod vedením paní učitelky Zetkové upekli, nazdobili a zabalili zhruba 1 300 kusů perníčků ve tvaru domečku. Domeček symbolizuje Azylový dům pro matky s dětmi v tísni ve Val. Meziříčí, na jehož rekonstrukci výtěžek ve výši 20 639 Kč poputuje.

Perníčky prodávali již zmínění studenti po dva dny v červnu na náměstí ve Valašském Meziříčí a také zaměstnancům místní firmy Kraft Foods CR, s. r. o.

S prodejem na náměstí v Rožnově pod Radhoštěm pomáhali i studenti Střední školy cestovního ruchu, s. r. o. pod vedením paní profesorky Ševčíkové.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem výše jmenovaným, kteří se podíleli na celé akci. Poděkování ale patří i panu řediteli SOUP ing. Josefu Vrátníkovi za projev přízně a dlouhodobou nezištnou spolupráci a pomoc při usku-tečňování a naplňování našeho poslání a našich cílů.

I pro samotné studenty je spolupráce s námi určitě přínosem, neboť je vede k sociálnímu citění, nejsou lhostejní k problémům druhých, což je nezanedbatelný aspekt této spolupráce.

A v neposlední řadě je třeba poděkovat i vám všem, kteří jste si perníček koupili a přispěli tak na nutnou a rozsáhlou rekonstrukci Azylového domu pro matky s dětmi v tísni ve Valašském Meziříčí.

Lenka Machalská

Již podruhé přichází Charita s příspěvkem na letní tábory

S nadcházejícími letními prázdninami stále častěji zasedá komise, která pracuje při Charitě Valašské Meziříčí, a projednává žádosti rodin o poskytnutí finanční výpo-

moci na alespoň částečnou úhradu letních táborů, na které pojedou jejich děti.

Právě na takový účel jsme v letošním roce vyčlenili část finančních prostředků, které byly získány díky solidaritě a dobré vůli těch, kteří se zúčastnili tříkrálové sbírky. Tato pomoc je určena pro všechny rodiny, které mají nízké příjmy (a to i pokud jsou nad částkou životního minima), a přesto chtějí, aby jejich děti mohly jet na letní tábor. Příspěvek mohou obdržet zejména rodiče (nebo také jejich zákonní zástupci) dětí, které navštěvují základní školu nebo jsou mladší patnácti let.

Finanční pomoc od nás sice nepokryje celou výši poplatku, ale přesto vám může pomoci.

A co udělat pro to, abyste i vy na tuto pomoc dosáhli? Stačí kontaktovat naši sociální pracovníci Kateřinu Kalčákovou (telefon 571 620 997 nebo 608 480 146, e-mail: dennicentrum.valmez@caritas.cz), která si s Vámi domluví schůzku a pomůže Vám sepsat žádost o poskytnutí tohoto příspěvku.

S ohledem na to, že je možné požádat o poskytnutí jednorázové dávky sociální péče na tento účel, budeme při sepisování žádosti s Vámi konzultovat také tuto možnost.

Kateřina Kalčáková

Charita Valašské Meziříčí představuje své nové zařízení - Agentura podporovaného zaměstnávání Atta

Od počátku dubna letošního roku působí při Charitě Val. Meziříčí agentura podporovaného zaměstnávání Atta. Atta není zkratka ani značka chemického prvku, ale je to druh tropického mravence. Vybrali jsme si tento název proto, že se naše práce podobá práci mravence (práce všeho druhu).

Založení agentury si vynutili samotní klienti. Bývalí zaměstnanci chráněných dílen, které z finančních důvodů ukončily svůj provoz, nás požádali o pomoc při hledání nového uplatnění na otevřeném trhu práce. Vznik agentury finančně podpořil Evropský sociální fond, který napomáhá rozvoji zaměstnanosti.

Služby naší agentury jsou určeny lidem se zdravotním nebo sociálním handicapem, kteří se chtějí zapojit do běžného pracovního života. Našimi klienty jsou maminky z azylového domu, Romové, lidé bez přístřeší nebo po výkonu trestu, zdravotně postižení, ale i ostatní lidé v tíživé životní situaci, kteří si chtějí najít práci, a neví si přitom rady.

Cílem Agentury je pomoci našim klientům získat a udržet si vhodné pracovní místo, odpovídající jejich požadavkům a schopnostem. K tomu směřujeme všechny své činnosti počínaje sociálním poradenstvím, individuální podporou při hledání práce, nácvik dovedností potřebných k získání pracovního místa; chceme poskytnout maximální podporu klientovi jeho k vlastním rozhodnutím až po nabídku a klienta ke spolupráci s příslušnými odborníky (psycholog, lékař, terapeut) nebo následnou podporu.

Spolupracujeme s pobočkami úřadu práce v našem městě a Rožnově pod Radhoštěm, které nám poskytují databázi volných pracovních míst, poradenství v oblasti čerpání nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti.

Agentura Atta, jejíž chod zajišťují 4 pracovnice, sídlí v administrativní budově Městského úřadu na ulici Zašovské 784, v 7. patře čísla dveří 708 a 709. Osobně nás můžete navštívit v pracovních dnech od 8 do 14 hodin, nebo se ozvat telefonicky na telefonní čísla 571 672 708 nebo 571 672 709.

Radmila Táborská

Hledáme spolupracovníky do Centra služeb ženám v těžké životní situaci

Chcete patřit do týmu lidí, kteří pomáhají ženám v různých velmi těžkých životních situacích (mohou to být například ženy, které zažily nebo zažívají domácí násilí, ženy, které se staly oběťmi obchodování s lidmi, matky, které nezvládají tuto svoji roli, ženy – matky, které ztratily bydlení nebo jsou tímto vážně ohroženy)?

Vedoucího služeb pro ženy v těžké životní situaci

Plný úvazek, předpokládáný nástup červenec 2006.

Náplň práce: organizace a administrace služeb, zajištění zázemí pro provoz služeb (zajištění správy prostor, zásobování atd.), plánování udržitelnosti a rozvoje služeb, projektové plánování (vč. vyhledávání finančních zdrojů, zpracování žádostí o dotace a granty – jejich technické i ekonomické části), vedení pracovního týmu cca 15 osob, zajištění vzdělávání pracovníků a péče o pracovníky v týmu (supervize, sebezkušenostní kurzy atd.), podílení se na vedení organizace (strategické plánování, tvorba vnitřních řídicích aktů organizace apod.), vedení zpracovávání standardů kvality služeb a jejich zavádění do praxe, zástup pracovníků v přímé práci s klienty v jejich déle trvající nepřítomnosti či při akutní potřebě klienta.

Požadavky na pracovníka: VŠ nebo VOŠ nejlépe v oboru sociální práce, sociální pedagogika, andragogika nebo personální management, ekonomika, organizační schopnosti, schopnost samostatné práce, spolehlivost, zodpovědnost, schopnost tvůrčího myšlení, odolnost proti stresu a dovednost duševní hygieny.

Výhodou: zkušenost s vedením malého týmu lidí, pozitivní vztah k administrativní práci, zkušenost s projektovým plánováním, orientace v dotačních a grantových programech ČR a ESF.

Koordinátor projektu

Plný úvazek, předpokládáný nástup červenec 2006.

Náplň práce: administrování projektu z fondů EU.

Požadavky na pracovníka: SŠ nejlépe ekonomického směru, praxe v účtování.

Výhodou: komunikativnost, dobrá znalost práce na PC a rychlá orientace na internetu, zkušenosti s granty z EU.

Speciální pedagog

Plný úvazek, předpokládáný nástup září 2006.

Náplň práce: práce s dětmi žen – klientek centra a azylového domu.

Požadavky na pracovníka: VŠ v oboru speciální pedagogika.

Výhodou: praxe v oboru.

Sociální pracovník

Plný úvazek, předpokládáný nástup září 2006.

Náplň práce: sociální poradenství, osvěta problematiky domácího násilí, spolupráce s organizacemi, institucemi a jednotlivci, jejichž činnost souvisí s tématy, na která je centrum zaměřeno.

Požadavky na pracovníka: VŠ, VOŠ vzdělání sociálního směru
Výhodou: praxe v oboru, komunikativnost.

Koordinátor terapeutických aktivit / terapeut

0,6 úvazku, předpokládáný nástup září 2006.

Náplň práce: koordinace terapeutických aktivit centra, terapie žen – klientek (a jejich dětí) centra i azylového domu.

Požadavky na pracovníka: psychoterapeutické vzdělání.

Výhodou: VŠ, VOŠ sociálního směru, praxe v oboru.

Koordinátor podpůrných a motivačních aktivit

Plný úvazek, předpokládáný nástup červenec 2006.

Náplň práce: koordinace dobrovolníků centra, koordinace a realizace podpůrných aktivit centra (výuka práce na PC, angličtiny, různé techniky terapií – arteterapie, muzikoterapie...), práce s dětmi klientek centra.

Požadavky na pracovníka: SŠ, nejlépe sociální pedagogika, komunikativnost.

Výhodou: praxe v oboru, znalost či výcviky v různých výše jmenovaných technikách.

Animátor podpůrných a motivačních aktivit

Plný úvazek, předpokládáný nástup září 2006.

Náplň práce: realizace podpůrných aktivit centra (výuka práce na PC, angličtiny, různé techniky terapií – arteterapie, muzikoterapie...), práce s dětmi klientek centra.

Požadavky na pracovníka: SŠ, nejlépe sociální pedagogika, komunikativnost.

Výhodou: praxe v oboru, znalost či výcviky v různých výše jmenovaných technikách.

Příhlášky zasílejte na adresu :

Charita Valašské Meziříčí

Kpt. Zavadila 1345

757 01 Valašské Meziříčí

nebo na email: valmez@caritas.cz

Bližší informace získáte u paní Zdislavy Odstrčilové, telefon 777 672 902 nebo 571 619 979.

Rozhovor s novou vedoucí

Od 1. dubna funguje v Charitě nové zařízení Agentura podporovaného zaměstnávání ATTA. Vedoucí této agentury paní Martině Doškové jsem položila pár otázek.

Martino, řekni čtenářům Života farností něco o sobě. Jakou školu jsi vystudovala? Jak dlouho už pracuješ v Charitě?

Po ukončení studia na Vysoké škole báňské, fakultě ekonomické jsem pracovala ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. Následovala mateřská dovolená a po ní se mi naskytla příležitost pracovat v jedné

valaškomeziříčské firmě. V roce 2002 Charita Valašské Meziříčí vypsala výběrové řízení na pozici vedoucí Chráněných dílen, kterého jsem se zúčastnila. Přestože jsem nebyla na tuto práci vybrána, paní ředitelka si mne všimla a nabídla mi jinou práci. Od této chvíle jsem zaměstnancem Charity Valašské Meziříčí.

Co je podporované zaměstnávání?

Pod pojmem podporované zaměstnávání rozumíme časově omezenou službu určenou lidem, kteří hledají placené zaměstnání v běžném pracovním prostředí. Jejich schopnosti získat a zachovat si zaměstnání jsou přitom z různých důvodů omezeny do té míry, že potřebují individuální dlouhodobou a průběžně poskytovanou podporu před i po nástupu do práce.

Co bylo hlavním impulsem k založení Atty?

Potřeba projektu tohoto typu se krystalizovala postupně. Vedly k tomu především zkušenosti z ostatních činností Charity VM, které jsou zaměřeny na ty skupiny obyvatel, kterých se nezaměstnanost a problémy z ní vyplývající nejvíce týkají. Jedná se zejména o Azylový dům pro matky s dětmi, romské Komunitní centrum Zeferino, Denní centrum pro osoby bez přístřeší a Chráněné dílny. Klienti těchto zařízení mají v důsledku nepříznivé sociální situace, zdravotního postižení nebo z jiných znevýhodňujících faktorů ztížený přístup na otevřený trh práce. Mnozí se

nacházejí v dlouhodobé sociální izolaci a bez cizí pomoci u nich dochází k sociálnímu vyloučení.

Při dlouhodobé evidenci na ÚP u nich dochází ke ztrátě motivace, absenci pracovních návyků, ztrátě sociálních kontaktů s okolím a s tím spojeného snížení sebevědomí.

Agentura funguje pouze několik měsíců. Podařilo se vám za tuto poměrně krátkou dobu najít některým z vašich klientů práci?

Díky pomoci zaměstnanců agentury se podařilo dvěma osobám se zdravotním nebo sociální handicapem nalézt vhodné pracovní uplatnění.

Kolik klientů nyní máte v evidenci?

K dnešnímu dni se v evidenci AgPZ Atta nachází 18 klientů. *Práce vedoucí agentury je jistě velmi náročná a ty máš doma dvě malé děti. Jak se ti role vedoucí Agentury a maminky daří skloubit?*

Za pomoci ostatních členů rodiny se tyto role dají skloubit docela dobře.

Kvapem se blíží čas prázdnin a dovolených. Jak a kde budete prožívat letošní dovolenou? A jaká je dovolená tvých snů?

Program na letošní dovolenou zatím nemám, nerada plánuji dopředu. A dovolená mých snů? Čas strávený kdekoli se svými nejbližšími.

Moc děkuji za rozhovor a přeji Agentuře Atta hodně spokojených klientů.

ptala se Sylva Táborská

ZŠ Salvátor

Sběr kůry citrusových plodů

Na konci května byl ukončen celoroční sběr suché pomerančové a citrónové kůry. Do této soutěže se zapojili žáci 1.–7. ročníku, kteří celkem nasbírali 81 kg pomerančové a 5 kg citrónové kůry. V každém ročníku byl vyhodnocen a odměněn nejúspěšnější sběratel. Zde jsou jejich jména: 1. roč. – M. Svoboda – 5 kg pomerančové kůry (PK), K. Trusina 0,85 kg citrónové kůry (CK); 2. roč. – J. Bek 11,2 kg PK, M. Hrabovská 0,5 kg CK; 3. roč. – P. Janyška 1,4 kg PK, P. Pavela 0,6 kg CK; 4. roč. – R. Kotlár 2,8 kg PK, třídní učitelka Mgr. K. Kramolišová 0,2 kg CK; 5. roč. – Zuzaňáková 1,6 kg PK, A. Maliňáková 0,75 kg CK; 6. roč. K. Dobiášová 10 kg PK; 7. roč. B. Vančurová 2,2 kg PK, J. Bek 1,4 kg CK. Finanční obnos, který za kůru škola obdrží, bude věnován na naši adoptovanou dceru z Indie.

Atletický čtyřboj

Dne 1. června se v Kroměříži uskutečnilo Krajské kolo atletického čtyřboje. Děvčata 9. ročníku, která 18. května při okresním kole atletického čtyřboje porazila zkušenná družstva ze Vsetína, Rožnova či meziříčských škol ZŠ Křížná, ZŠ Šafaříkova a ZŠ Vyhlídka, se umístila na velmi pěkném prvním místě – blahopřejeme!

Okrskové kolo atletické všestrannosti

Tato soutěž proběhla 8. června na Atletickém stadionu ve

VM a byla určena žákům I. stupně. Každou třídu reprezentovali chlapec a děvče a dosáhli velmi pěkných až vynikajících výsledků, za které byli ve škole ohodnoceni diplomy. Všem těmto sportovcům děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme jim, nejen ve sportu, mnoho dalších úspěchů.

Organizace Orel

Žáci ZŠ Salvátor mají možnost přihlásit se do křesťanské, kulturní a sportovní organizace Orel, župy kardinála Bauera, která obnovuje činnost orelské jednoty ve Valašském Meziříčí. Tato organizace připravuje pro žáky různé soutěže, besedy, poznávací výlety atd. Fotografie, příp. diplomy a ocenění z již proběhlých akcí Orel jsou průběžně instalovány na nástěnce mezi sborovnou a ředitelnu na chodbě školy. Do této organizace se mohou přihlásit též rodiče žáků. Kontaktní osobou ve škole je Mgr. R. Juříčka.

Zakončení školního roku

Jelikož ve dnech 29. a 30. června t. r. bude probíhat ve školní jídelně Vyhlídka rekonstrukce a jídelna nebude vařit, bude v naší škole školní rok 2005/2006 ukončen ve středu 28. června. Tento den zahájíme společným slavením mše svaté ve farním kostele. Začátek je v 8 hodin, všichni jste srdečně zváni, po ní se rozloučíme s našimi milými „devátáky“ a poté se přesuneme do budovy školy, kde žáci obdrží vysvědčení. Všem žákům přejeme pěkné prázdniny.

Webové stránky školy

Prázdniny a čas dovolených s sebou přinášejí také chvíle od-

počinku a nových poznání. Kdo by chtěl zhlédnout a poznat webové stránky naší školy, ať do prohlížeče zadá adresu <http://www.zs-salvator.cz>. Může tam najít nejen nejrůznější informace o škole, ale též fotografie a zajímavé odkazy.

Nový školní rok

Po dvouměsíčních prázdninách přijde opět čas, kdy děti zasednou do školních lavic. Nový školní rok bude zahájen v pondělí 4. září 2006 v 8⁰⁰ slavením mše svaté ve farním kostele. Bude to velmi významný den pro naše nové prvňáčky, a proto si již v tento den konečně mohou vzít aktovku a vykročit poprvé v životě jako opravdoví školáci. Již jsme pro ně připravili učebnice, sešity a další důležité školní pomůcky a velmi se na ně těšíme!

Ludmila Černochová

Ze školního časopisu Salve

Škola v přírodě - I. stupeň

V pondělí 8. 5. 2006 jsme jeli vlakem asi třičtvrtě hodiny do Bystřice pod Hostýnem. Z vlaku jsme všichni šli pěšky

do střediska Sola Gratia. 4. a 5. třída byla ubytovaná v chatě a 1., 2., 3. třída v penzionu. Vařili tam skvěle. Měli jsme pestrý program. Například jsme hráli na piráty a obchodníky. 4., 5. a 1. třída se rozdělila do různých skupin, já jsem byla kapitánka družstva Klokanů. Byli tam také Mustan-gové, Štíři, Lvi a Tygři. V úterý jsme šli do ZOO a ve čtvrtek na Svatý Hostýn. Velmi se nám tam líbilo. Ve středu jsme měli olympiádu s pěti disciplínami – skok z místa, běh do schodů, skákání přes švihadlo, házení míčem a běh na 60 metrů. Nestal se naštěstí žádný úraz. V pátek byly vyhlášeny výsledky a pak jsme se vydali na vlak a jeli jsme domů.

Anna Štefková, 5. třída

Škola v přírodě - 6. ročník

Tato škola v přírodě byla v Březové. Hráli jsme různé hry (paintball, střelba z luku a vzduchovky). Příjezd byl velice obtížný, ale nakonec jsme měli překrásné pokoje. Lezli jsme na devítimetrovou stěnu (rovnou, šikmou).

Skákali jsme z lomu a hráli stolní fotbal, který byl křivý. Taky nás bavilo ježdění na raftech. Měli jsme výborné jídlo, které nám vždy znechutil... Přestupovali jsme z Třebíče do Brna, z Brna do Přerova a z Přerova do Valašského Meziříčí.

Z poznámek a zápisků otce Jaroslava

Náboženství a život

Náboženství je mezi nevěřícími často považováno za útěk před světem. Je tomu skutečně tak? Jde tu opravdu o volbu „buď – anebo“?

Je to samozřejmě naprostý omyl. Chybný názor, který staví do protikladu stvoření a vykoupení.

Křesťan žije ve světě, nestrání se světa, ale svou osobnost uskutečňuje („realizuje se“) také tím, že žije z dialogu s Bohem. Bůh pro něho není jenom „On“, tj. ten nepřítomný, ale především „Ty“!

Ty, který jsi tu.

Ty, s kterým rozmlouvám.

Ty, před kterým nelze uniknout.

Křesťan proto není nikdy sám!

Respektuje přirozený řád věcí. Ví, že zdokonalování přirozeného řádu je Božím dílem a děje se jen prostřednic-

tvím Ježíše Krista. Všude, kde se jedná čestně, vidí záblesk křesťanství. Ví, že „to křesťanské“ se od světa nedá oddělit, protože by to znamenalo záhubu života.

Křesťan spolupracuje na zdokonalování světa. Každá světská situace je pro něho výzvou ke službě světu, který Bůh stvořil. Přijímá ji tím, že se poctivě, ochotně a rád věnuje svěceným úkolům. Je křesťanem a členem církve i v necírkvním, světském prostoru. Svým životem svědčí o víře, naději a lásce, přivolává do světa Boží milost, ve které žije. Zbožšťuje svět tím, že ho neníčí, ale dotváří.

Křesťan si uvědomuje svou odpovědnost za osudy bližních, lidstva, světa. Jde mu o mezilidské vztahy, je solidární s chudými, trpícími, slabými. Ví, že Kristův soud bude konkrétní: „Dali (nedali) jste mi najíst...“

Nikdo nemá výmluvu. Jsme na místě Kristově. Pán žil a umřel za spásu světa.

o. Jaroslav Kašpar

Věříš opravdu, že Kristus vstal z mrtvých?

pokračování ze strany 1

Nad racionálními důvody pro víru ve vzkříšení mrtvých a naši nesmrtelnost se zamýšlí např. Teilhard de Chardin: „Současně s intelektem se v pomíjivém světě objevila nebezpečná schopnost kritického hodnocení světa. Zvířata nesou zátěž vývojových procesů poslušně, bez námitek. Než se člověk zapojí do společného díla, může a má povinnost se sám sebe ptát, zda toto dílo má cenu, kterou za ně platí: trampoty života, bázeň před smrtí. Jedinou protiváhou, která by nás v tomto ohledu mohla uspokojit, je jistota, že konkrétní výsledky našich námah se díky čemusi, co tkví v nich samých, stávají součástí skutečnosti, kterou nezničí, ani mol ani rez.“

Čím víc je člověk člověkem, tím víc se odevzdává jen tomu, co miluje. A miluje nakonec jen to, co je nezničitelné. Zvětšete rozsah a trvání pokroku, jak jen chcete. Slibte Zemi ještě sto miliónů let rozvoje. Jestliže se na konci této doby ukáže, že všechny plody vědomí a ducha se musí vrátit k nule, aniž z nich někde zbuduje jejich skrytá esence, pak – prohlašuji – složíme zbraně a všechno se zastaví. Perspektiva totální smrti (a je třeba hodně se nad tímto slovem zamyslet, abychom si uvědomili, jakou destruktivní silou působí na naše duše) stane-li se vědomou, v nás okamžitě vysuší všechny zdroje úsilí. Podívejte se kolem sebe na rostoucí počet těch, kteří tajně pláčou nudou nebo se zabíjejí, aby unikli ze života. Blíží se den, kdy si lidstvo – díky tomu, že nabylo schopnosti odhalit své

postavení v kosmické evoluci – uvědomí, že je biologicky postaveno mezi sebevraždu a zbožštění.

A protože v žádném případě nemohu souhlasit s myšlenkou, že svět je špatně zkonstruovaný, neschopný uspokojit základní potřeby bytostí, které zplodil, nemohu se vzdát ani přesvědčení, že cílem života jako celku je vytvoření nové a nesmrtelné země“ (úryvky jsou vybrány z vyznání „Jak věřím“ a z eseje „Můj vesmír“).

I když argumenty obsažené v uvedených textech poměrně přesvědčivě ukazují rozumový základ víry v Ježíšovo zmrtvýchvstání, k tomu, abychom skutečně uvěřili, určitě nestačí. „Věra je podstata toho, v co doufáme, je přesvědčení o věcech, které nevidíme“, píše sv. Pavel v Listu Židům (Žid 11, 1). Ten hlavní důvod proč věříme, je patrně zkuš-

nost, že víra poskytuje našemu životu pevnou půdu pod nohama, půdu, na které lze stavět. Jejím výsledkem je jistota, že bez víry by náš život ztratil smysl a stal by se zcela prázdným. Prorok Izaiáš to vyjadřuje zcela lapidárně: „Jestliže neuvěříte, neobstojíte“ (Iz 7, 9). Tato zkušenost má nepochybně mnoho podob. Ty souvisejí se vším, co jsme „z Boží milosti“ v našem životě poznali nebo prožili. Anselm Grün jim říká „dimenze víry“. Pokud si přečtete jeho takto nazvanou a nedávno vyšlou knížečku, jistě v ní objevíte nejen to, oč opíráte svou vlastní víru, ale i řadu dalších rozměrů, kterými ji můžete prohloubit a rozšířit. Najdete další důvody k tomu, abyste si znovu připomněli slova sv. Petra: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života...“ (Jan 6, 68).

Jaromír Mikušek

Svatost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Pavel Formánek Sklářská 190	Ludmila Pončíková Hustopeče n./B., Na hrázi 146
Eduard Kašík Husova 269/4A	Jaroslava Staňková Choryně 47
David Štěpán Křížná 681/20	Lenka Neradilová VM, Juřinka 124

Lešná

Marek Oškera Všemina 120	Marie Holíková Lešná 147
-----------------------------	-----------------------------

Branky

Marek Havran Branky 50	Petra Miklíková VM, Tolstého 1137
Karel Mrnušík VM, Bynina 79	Petra Bednáriková Lešná 149

Křest přijali

Lešná

Klára Horáková Josef Jan David Jan Los	Barbora Vincencie Dostálová
---	-----------------------------

Valašské Meziříčí

Lukáš Mikula	Anna Marie Veronika Bučová
Barbora Drápelová	Josef Michal Antonín Bučo
Tereza Fojtů	Jakub Josef František Bučo
Kateřina Zetková	Vojtěch Sulovský
Daniel Kubičný	Adéla Denková
Tomáš Macura	Julie Marie Ježová
Tomáš Slovák	Aleš Maxmilián Gut
Jiří Hovorka	Jaroslav Čtvrtníček
Lukáš František Kořístka	Jakub Fojtík
Ráchel Marie Hlavicová	Samuel Přádka
Ruben Dorian Kučera	Karolína Maliňáková
Josef Stolař	Marek Rethy

Tobiáš Pupík
Tereza Tichánková

Zuzana Pardubová
David Josef Štěpán

Na konec své pozemské cesty došli

Branky

Ludmila Hášová *29. 3. 1928 +11. 5. 2006, Police 98

Lešná

Václav Bajar *16. 9. 1926 +3. 4. 2006

Valašské Meziříčí

Josef Šustr *22. 11. 1937 +2. 4. 2006, Poličná 17
Věra Pečivová *19. 10. 1942 +1. 4. 2006, Mírová 985
Kristina Martinková *10. 2. 1926 +15. 4. 2006, Krhová 102
Marie Dobiášová *18. 4. 1937 +14. 4. 2006, Hrachovec 3
Antonín Černoch *14. 9. 1927 +16. 4. 2006, Třebízského 890/7
Žofie Frňková *10. 1. 1921 +28. 4. 2006, Krhová 367
Karel Krumpolc *21. 12. 1927 +5. 5. 2006, Zašovská 723
Arnošt Janiš *23. 3. 1911 +11. 5. 2006, Bystřička 234
Jindřich Janoušek *4. 6. 1917 +19. 5. 2006, Schlattauerova 575/2
Josef Tomašík *2. 10. 1924 +31. 5. 2006, Nádražní 636

Mariánské informace

- Na pouť Fatimského apoštolátu do Medžugorie ve dnech 11.–17. 9. 2006 je ještě několik volných míst ve druhém autobusu. Od července přijímám platbu od přihlášených a to 2 100 Kč za osobu.
- V neděli 6. 8. 2006 se v Litmanové uskuteční výroční pouť. Pokud bude zájem, mohl by jet znovu autobus. Zájemci ať se mi přihlásí pokud možno do poloviny července.
- V sobotu 12. 8. 2006 pojedou v případě zájmu autobus do ČM Fatimy Koclířov na slavnostní otevření a znovu posvěcení opraveného farního kostela Sv. Filomény za účasti Mons. Dominika Duky. Je třeba se mi přihlásit včas. Všem čtenářům Života farností přeji příjemné chvíle oddychu a odpočinku v čase dovolených a prázdnin.

Václav Chládek

Život farností číslo 6, ročník XIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník. Své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází 25. června 2006

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>